

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 352/2016
05.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Д., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката В.М., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1444/15 од 15.12.2015. године, у седници већа одржаној 05.04.2016. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Д. и **ПРЕИНАЧУЈЕ** пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1444/15 од 15.12.2015. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што Врховни касациони суд окривљеном С.Д. за извршено кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, на основу члана 65. и члана 66. став 1. Кривичног законика изриче **условну осуду** и утврђује му казну затвора у трајању од једне године, која се неће извршити уколико окривљени за време од три године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 195/12 од 09.09.2015. године окривљени С.Д., оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика за које му је суд изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора у трајању од осам месеци која се неће извршити уколико окривљени за време од три године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом окривљеном је, на основу члана 86. КЗ изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије, у трајању од једне године, по правноснажности пресуде, те је обавезан да суду накнади трошкове пашала и кривичног поступка, као и да оштећеном С.Н. накнади трошкове имовинско-правног захтева, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1444/15 од 15.12.2015. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Јагодини, преиначена је пресуда Основног суда у Јагодини К 195/12 од 09.09.2015. године, само у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеног С.Д., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, за које је оглашен кривим том пресудом, осудио на казну затвора у трајању од осам месеци, док је првостепена пресуда потврђена у непреиначеном делу.

Против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1444/15 од 15.12.2015. године, бранилац окривљеног С.Д., адвокат В.М., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона на штету окривљеног, уз образложење да је другостепени суд у поступку по жалби, одлуком о кривичној санкцији, повредио одредбе члана 453. у вези члана 451. и члана 485. став 1. тачка 2) и став 2. ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да побијану пресуду укине и предмет врати Апелационом суду у Крагујевцу на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца нити браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са побијаном пресудом и по оцени навода и предлога у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Д. је основан.

Основано се у поднетом захтеву браниоца окривљеног С.Д. указује да је побијаном правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1444/15 од 15.12.2015. године повређен закон на штету окривљеног, начело забране преиначења на горе, прописано одредбом члана 453. ЗКП.

Наиме, из списка предмета произлази да је заменик Основног јавног тужиоца у Јагодини у завршној речи на главном претресу одржаним пред Основним судом у Јагодини К 195/12 од 06.03.2012. године предложио суду да окривљеном С.Д. изрекне условну осуду са утврђеном казном затвора од једне године и шест месеци и роком провере од 3 године. Жалба Основног јавног тужиоца у Јагодини Кт 685/11 од 23.09.2015. године изјављена је на пресуду Основног суда у Јагодини К 195/12 од 09.09.2015. године, због одлуке о кривичној санкцији (члан 441. у вези члана 437. тачка 4. ЗКП) уз предлог жалбеном суду да побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеном С.Д. изрећи „строжију кривичну санкцију“.

Одредбом члана 453. ЗКП, прописана је забрана преиначења на штету оптуженог, те се пресуда, ако је жалба изјављена само у корист оптуженог, не сме

изменити на његову штету у погледу правне квалификације дела и кривичне санкције.

С обзиром на изнети жалбени предлог јавног тужиоца да суд окривљеном С.Д. „изрекне строжију кривичну санкцију“, а не казну затвора или другу казну прописану законом, те имајући у виду обавезу суда да у поступку по жалби побијану пресуду испитује у оквиру основа, дела и правца побијања који су итакнути у жалби, у смислу одредбе члана 451. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд налази да је Апелациони суд у Крагујевцу донетом одлуком о кривичној санкцији, у побијаној пресуди, повредио начело забране преиначења на горе (reformatio in peius) прописано одредбом члана 453. ЗКП, чиме је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10. ЗКП.

Врховни касациони суд је, код напред наведене повреде закона, у складу са природом исте, у смислу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначио побијану пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1444/15 од 15.12.2015. године, тако што је окривљеном С.Д. за извршено кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од једне године, која се неће извршити уколико окривљени за време од три године не изврши ново кривично дело, чиме је описану повреду закона отклонио.

Приликом одлучивања о кривичној санкцији Врховни касациони суд је окривљеном одмерио казну у границама које су законом прописане за то дело, имајући у виду сврху кажњавања и узимајући у обзир све околности које утичу да казна буде мања или већа у смислу одредбе члана 54. Кривичног законика, те је окривљеном С.Д., због извршеног предметног кривичног дела изрекао условну осуду као у изреци пресуде, налазећи да се оваквим упозорењем уз претњу казне може утицати на окривљеног да више не врши кривична дела, те да се може остварити сврха условне осуде прописана одредбом члана 64. Кривичног законика.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.